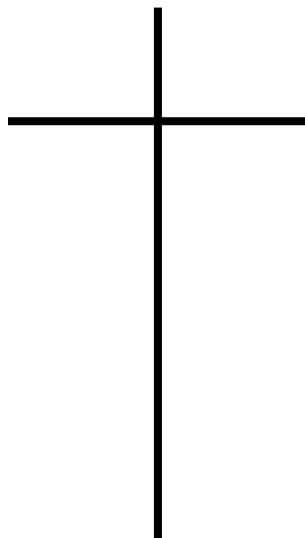

„Otče, do tvých rukou
poroučím svého ducha!“

Doprovázen modlitbou sester Vincentek a posilněn svátostmi,
překročil práh věčnosti ve chvíli, kdy se v kostele četly pašije

P. Werner Rösch

salesián Dona Boska

Zemřel v Charitním domově ve Staré Boleslavi
dne 29. března 2015 ve věku 72 let.

Za dar jeho života poděkujeme při mši svaté

VE STŘEDU 1. DUBNA 2015 V 11.⁰⁰ HODIN

v kostele svaté Terezičky v Praze-Kobylisích.

Jeho tělo pak bude uloženo do salesiánského hrobu v Praze-Ďáblicích.

O modlitbu prosí spolubratři salesiáni.

Kobyliské nám. 1, PRAHA-Kobylisy

P. Werner Rösch se narodil 15. 4. 1943 v Neu Tischau (Nový Mstišov – dnes předměstí Dubí, okres Teplice). Vychodil osmiletou školu. Od 10 roků ministroval, a jak sám říkal, od 13 let dělal kostelníka s plnou zodpovědností ve všem u Panny Marie v Dubí. Ve 14 letech, od roku 1957 se začal učit řemeslo a vyučil se univerzálním nástrojářem. V roce 1968 se Werner prostřednictvím P. Aloise Švece seznámil se salesiánem. Řemeslo vykonával do roku 1971, kdy se na přání salesiánů přestěhoval do Prahy a začal pracovat jako skladník v Metrostavu. Salesiánský noviciát začal v roce 1971 pod vedením P. Jaroslava Kopeckého. První sliby skládal 30. 12. 1972 v Pustých Žibřidovicích. Při zaměstnání studoval večerní gymnázium, které zakončil maturitou v roce 1975. Bezprostředně po tom pokračoval v tajném studiu teologie pod vedením P. Františka Míši.

Věčné sliby složil do rukou inspektora P. Františka Míši 31. 12. 1974 v Novém Hrozenkově. Jeho salesiánské působení se mohlo nejvíce rozvinout o víkendech a o prázdninách. Považoval se za salesiánského průkopníka – pionýra v českobudějovické diecézi. Slovo pionýr je v jeho případě příznačné, protože většinou cestoval na malém motocyklu značky Pionýr. Najel velmi mnoho kilometrů a rád na to vzpomínal, i když později s posteskem, že to mělo neblahý důsledek na jeho zdraví. Také působil v severních Čechách a mnozí vzpomínají na jeho akce s mládeží v NDR.

Jáhenské svěcení přijal tajně v Berlíně od biskupa Meisnera v roce 1984. O rok později tamtéž přijal 2. 11. 1985 svěcení kněžské od téhož světitele. Svoji kněžskou službu vykonával tajně. Až do konce roku 1990 byl stále zaměstnancem Metrostavu.

Již v roce 1990 – stále tedy při zaměstnání – byl ustanoven na několik měsíců farárem v Dolních Počernicích. Od 1. 8. 1990 převzal duchovní správu farnosti Jiříkov – Filipov. Zde působil do roku 1996. Od roku 1997 nastoupil, po lékařských procedurách, do částečného, a od roku 1998 do plného invalidního důchodu. To vše už v Praze, kde bydlel ve svém bytě v Modřanech. Tam také působil do roku 2006 jako výpomocný duchovní.

Od roku 2006 se přestěhoval do salesiánské komunity v Praze-Kobylisích. Jeho zdravotní stav byl velmi špatný. V listopadu 2012 byl pro zranění hospitalizován a následně převezen do Charitního domova ve Staré Boleslavi, kde se o něj sestry Vincentky a ostatní pracovníci vzorně starali. V posledních měsících života byl klidný a vyrovnaný. Několik dní před smrtí přijal svátost nemocných, navštívili ho jeho synovci a neteř. V den smrti u něj byli i salesiáni, se kterými sice nedokázal hovořit, ale vnímal a při modlitbě jeho rty recitovaly modlitby. Zemřel na Květnou neděli v 18.50, když se u jeho postele řeholní sestry modlily nešpory.